

СВѢТУЛКА

рялъ, тѣ млъквали, развеселявали се и ставали крстки и добри.

Върналъ се той при синоветѣ си. Като го видѣли, тѣ се спуснали да го биятъ, но той протегналъ ржка и имъ извикалъ :

— Ехъ, какви добри деца имамъ!

Щомъ го чули, синоветѣ му се засмѣли, почнали да го прегръщатъ и да плачатъ отъ радостъ.

Зарадвалъ се много ловецътъ. Разбралъ той, че това, което златото и силата не могатъ да сторятъ, благата дума може.

Емиль Кораловъ

ДОБРЕ ДОШЛА!

Хей, ето вече пролѣтъта,
Обляна въ слънце и цвѣтя,
Съсъ стѣпки бързи, тихи, леки
Разчиства снѣжнитѣ пѣтеки;
Съсъ живи, грѣйнали очи
Разхърля палави лѣчи
И нѣжно, съ тихъ и веселъ звѣнъ
Пилѣ ледения сънъ . . .
Повѣва кротко лекъ зефиръ,
Потрепва сънената ширъ
Изскачатъ радостно цвѣтята
Надъ тѣхъ свѣтлѣятъ небесата
И пролѣтъта съсъ лекъ привѣтъ
Гальовно милва всѣки цвѣтъ. . .
И звѣнватъ ширнитѣ поля —
— Добре дошла! Добре дошла!

Людмилъ Ст. Дриновъ